

A felelős szerkesztő jegyzete

Mezei Éva-díj

A Mezei Éva-díj a Magyar Drámapedagógiai Társaság közmegebecsülésnek örvendő szakmai kitüntetése. Az elnökség tesz javaslatot arra, hogy ki kapja. Döntést az eddigi kitüntetettek hoznak: megszavazzák vagy sem. Szólásként ismert az állami kitüntetésekénél, hogy egy díj nem arról szól, aki kapja, hanem aki adja. De nálunk, civileknél talán másképp van ez. *Azok jelzik a díj értékét, akik eddig kapták.* És mint egy elegáns szakmai klub: a tagok maguk döntenek el, hogy valakit felvesznek-e a klubjukba.

Nos, ebben az évben két új taggal gyarapodott a klub – sokak öröme. Juszcák Zsuzsa és Wenczel Imre Mezei Éva-díját magas fokú elégedettség és közmegegyezés övezte. A díjazottak szakmai munkásságát méltató laudációk teljes szövege megtalálható az MDPT honlapján. Itt és most idézünk a díjak indoklását tartalmazó oklevelekből.

Akik ismerik Juszcák Zsuzsát, azoknak nem meglepő, hogy a következők kiemelt helyen szerepeltek az indoklásban: a színházi nevelés hétköznapijait segítő áldozatos tevékenységéért; a gyermekeknek, fiataloknak játszó hivatásos színházak országos szemléinek gondozásáért, remek szervezéséért; a drámapedagógia legjelentősebb hazai nagyrendezvényein magas színvonalon, hosszú időn át végzett szervező munkájáért; mintaértékű program- és csoportvezetői munkájáért, különös tekintettel a nehéz helyzetben lévő gyerekek, fiatalok fejlesztése terén végzett tevékenységéért...

Wenczel Imre kitüntetésének indoklása sem jelent meglepetést azoknak, akik a drámapedagógia, a gyermek- és diákszínjátás területén otthon vannak: a drámapedagógia meghonosításában végzett kiemelkedő munkájáért; a magyarországi drámapedagógia tudatos megismertetéséért és terjesztéséért; a drámapedagógusok képzésében végzett színvonalas és eredményes oktatói tevékenységéért; a drámapedagógia terén szakmai kiadványokban és online felületeken végzett kiemelkedő szakírói tevékenységéért; a magas színvonalú, mintaértékű, generációknak példaként szolgáló drámatanári és színjátás-csoportvezetői munkájáért; valamint a tanítványok seregéből létrejött, országos hatókörűvé vált győri drámapedagógiai-színjátékos műhely működtetéséért.

A szerkesztők jegyzetei

Évszámok és évfordulók

Úgy látszik, hogy a 2017-es esztendő a kerek évfordulók éve lett. Kerekasztal, Színház-Dráma-Nevelés – 25, Káva – 20, mind-mind a rendszerváltás utáni indulással, az azóta eltelt, évtizedekben mérhető időben. A drámás programok és szervezetek mellett néhány számomra fontos ember is kerek évfordulót ünnepelt. Őket én mestereimnek tekintem, nem kizárólagosan (talán egyet kivéve) és persze nem is egyedül, mégsem kapott tőlem egyikük sem ajándékot. Legyen most ez a pár sor ajándék-helyettesítő halk üzenet!

Hogyan lesz valakiből mester? Fogalmam sincs. Nagy kaland, amikor egyszer csak rájössz, hogy minden mozdulatodban, szavadban benne van az a néhány ember, akivel együtt dolgoztál. Akik láthatatlanul, vagy nagyon is láthatóan hatottak rád: gondolkodásodra, személyiségedre, érzékenységedre, pályaválasztásodra. Veszprémi tanárjelöltekkkel a legelső beszélgetés erről szól, Gabnai Katitól tanulva a kérdést: „Ki miatt vagy itt, ki hozott ide, ki hatott rád, hogy drámatanár szeretnél lenni?”

Talán már te is mester vagy valaki szemében – néz rád, és ha beszélsz, figyelmesen hallgat. Olykor persze vitatkozik veled, mégis úgy érzed, valahogy mérce lettél a szemében. Ha mondasz valamit, számít. Ha megdicséred, szárnyal, ha megszólod, összetörik. De aztán mégis igazat ad, mert fontos vagy neki.

Mester akkor lesz valaki, ha tanítványai, amikor összegyűlnek, csak az ő értelmezésében tudnak együtt lenni. Megtagadva vagy magasztalva, a „mesterség” szempontjából mindegy.

Számos drámás mesterünk van, most mégis csak azokat szeretném kiemelni, akik kerek évet ülnek és az én életemben fontos szerepet töltenek be. Sokáig éljen Rudolf Ottóné Éva néni — 80, Szakall Judit és Trencsényi László – 70, Kis Tibor és Kaposi László – 60 évesen, és persze mindenki, aki ebben az évben drámás kerek évfordulót ünnepel! (KG)

Szervezés

Rendezvényt szervezni komplex, sok kialvatlan éjszakával járó, testet, szellemet, lelket próbáló feladat – aki valaha csinálta, tudja. Ráadásul ahányféle rendezvény, annyiféle vélten vagy valósan rendelkezésre álló készséget, képességet kíván. Jelen sorok szerzője osztálytalálkozótól kezdve esküvőn át karate EB-n keresz-